

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

**Te-ai întrebat vreodată cine
te-a creat? De ce? Și ce se
întâmplă după moarte?**

هَلْ سَأَلْتَ نَفْسَكَ؟ مَنْ خَلَقَكَ؟ وَلِمَاذَا؟ وَمَاذَا بَعْدَ الْمَوْتِ؟

română

روماني

Comisia Științifică a Asociației pentru
Promovarea Conținutului Islamic în Limbi Străine

هَلْ سَأَلْتَ نَفْسَكَ؟ مَنْ خَلَقَكَ؟ وَلِمَذَا؟ وَمَاذَا بَعْدَ الْمَوْتِ؟

**Te-ai întrebat vreodată cine
te-a creat? De ce? Și ce se
întâmplă după moarte?**

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِجَمْعِيَّةٍ خِدْمَةِ الْمُحْتَوَى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

Comisia Științifică a Asociației pentru
Promovarea Conținutului Islamic în Limbi Străine

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Te-ai întrebat vreodată cine te-a creat? De ce? Și ce se întâmplă după moarte?

Comisia Științifică a Asociației pentru Promovarea Conținutului Islamic în Limbi Străine

Cine te-a creat, o, omule? Dacă te-ai uita la trupul tău la microscop, ai vedea o lume a preciziei și a miracolelor. Fiecare celulă din trupul tău poartă în ea informații genetice cu coduri complexe. Te-ai întrebat vreodată cine a scris aceste coduri? Și cine le-a așezat la locul lor potrivit?

Fiecare clădire impunătoare și fiecare casă modestă spune povestea constructorului său; este logic oare ca acest Univers imens, cu frumusețea, precizia și ordinea detaliilor sale, să existe fără un Creator?

O, omule, așa cum rațiunea ta nu acceptă să i se spună că un telefon inteligent, perfect realizat, a apărut dintr-o dată fără proiectant și fără producător, sau că o rețea complexă de dispozitive funcționează în armonie și cu precizie fără un programator sau un supervisor, tot astfel rațiunea nu acceptă să i se spună că acest Univers măreț, cu toată ordinea, legile precise și sistemul său

desăvârșit, a apărut fără un Creator?

Fiecare element din acest Univers, de la cel mai mic atom la cea mai mare galaxie, indică Măreția Creatorului său; este de neconceput pentru rațiune ca această ordine precisă să fi apărut din haos, iar rațiunea refuză ca acest Univers să fi luat naștere din neant sau ca această ordine minunată și complexă să fie produsul unei pure coincidențe.

Așa cum intelectul corect și natura înnăscută sănătoasă îl călăuzesc pe om către credința în existența unui Creator al Universului, tot așa ele ne îndeamnă să reflectăm la Atributele Acestui Creator și la dreptul Său asupra noastră.

Contemplarea asupra Atributelor Acestui Creator ne deschide porți către o înțelegere profundă cu privire la necesitatea Perfecțiunii Sale absolute și a Înălțării Sale mai presus de orice neajuns.

Aceasta înseamnă că Creatorul deține toate Atributele Frumuseții și Măreției, căci El este Atotputernic, Atoateștiutor și Înțelept în tot ceea ce a creat și a rânduit. Iar această Perfecțiune nu este o simplă ipoteză, ci o necesitate rațională, deoarece orice imperfecțiune în Atributele Sale ar conduce la un dezechilibru în creație și în rânduială, ceea ce contravine desăvârșirii pe care o observăm în Univers.

De asemenea, a-L declara pe Creator liber de

orice imperfecțiune implică faptul că El nu are nicio nevoie de creațiile Sale. Dimpotrivă, întreaga creație este dependentă de El pentru însăși existența și continuitatea sa. Iar El este liber de orice asociat sau fiu, deoarece aceștia sunt manifestări ale imperfecțiunii și ale neputinței, iar Allah este absolvit de toate acestea.

De vreme ce Dumnezeu este Marele Creator, Cel Care are Atributele Perfecțiunii și ale Măreției, El este Cel Care ne-a dat nouă și Universului existență din neant, El este Stăpânul a tot ceea ce se află în el, El este Cel Care ne înzestrează și ne învăluie cu Mila Sa, și El este Orânduitorul și Cel care dispune de toate lucrurile; oare nu se cuvine, așadar, să Îi mulțumim, să căutăm cum să dobândim Mulțumirea Sa, cum să ne îndeplinim datoria față de El și să lucrăm pentru a împlini scopul pentru care am fost creați?

Ar fi, oare, logic ca Allah să ne fi creat fără să ne arate ce Voiește de la noi? De ce suntem noi aici? Care este scopul și rostul existenței noastre? Ce se va întâmpla cu noi după moarte?

Reflectează împreună cu mine: dacă un om ar construi un palat somptuos, l-ar înzestra cu cea mai avansată tehnologie și, de îndată ce ar termina de a-l construi, ar purcede brusc la dărâmarea lui completă, fără niciun motiv. Oare am putea să îl descriem pe acest om ca fiind înțelept? Nu este oare

evident că o asemenea faptă ar fi considerată una absurdă, nedemnă de un om înzestrat cu minte?

Prin urmare, dacă un asemenea act este inacceptabil în cazul unui om, atunci cum ne putem imagina că Allah, Cel Preaînțelept și Atoateștiutor, a creat acest Univers minunat cu măiestrie și perfecțiune, doar pentru a-l distruge mai apoi fără niciun scop sau înțelepciune?

Allah a creat ființele umane în virtutea unei Înțelepciuni Mărețe, aceasta fiind adorarea exclusivă a Lui, Unicul, fără a-I face Lui niciun asociat în adorare. El i-a creat pentru a-i pune la încercare în această lume și le-a stabilit o vreme în care vor fi înviați în Ziua Judecății, ca să fie judecați pentru faptele lor; astfel, cel care a crezut în Allah și a răspuns Chemării Sale va avea parte de binecuvântarea Paradisului, unde va rămâne veșnic, iar cel care s-a îndepărtat de Adevăr va fi dintre locuitorii Focului.

Adorarea este o obligație ce ne revine de drept, deoarece este scopul existenței noastre și dovada recunoștinței și a recunoașterii noastre a Domniei și Divinității lui Dumnezeu.

Reflectează că Allah este Cel Care te-a creat, te-a onorat cu auzul și vederea și te-a înconjurat cu binecuvântări nenumărate. El este Cel Care face sângele să curgă în venele tale și îți oferă apa și aerul, iar tu, în fiecare clipă, ai nevoie de El. Fără

Mila și Grijă Sa, ai fi pierit și puterea ta s-ar fi stins. Ba mai mult, El S-a îngrijit de hrana ta pe când erai un făt în pântecele mamei tale, neputincios și neavând nicio putere.

Oare nu merită acest Mare Creator să Îl adori așa cum Dorește El, nu așa cum dorești tu?! Gândește-te: dacă ai dori să oferi un cadou mamei tale, ai alege ceea ce îți place ție sau te-ai strădui să afli ce îi place ei, pentru a o bucura cu ceva ce i se potrivește? La fel este și cu adorarea lui Allah Preaînaltul, aceasta nu ar trebui să fie în conformitate cu dorințele noastre sau cu obiceiurile moștenite, ci așa cum a Voit-o El și în modul în care ne-a Poruncit.

Adorarea trebuie să fie sincer devotată numai lui Allah Preaînaltul, Unicul, fără a I se face niciun asociat. Astfel, nu este permis omului să îndrepte adorarea către altcineva în afara Creatorului său. Cel mai grav păcat care atrage șederea veșnică în Iad este politeismul, adică atunci când omul adoră pe altcineva sau altceva în afara lui Allah dintre creaturile Sale, cum ar fi adorarea idolilor, a Soarelui sau a Lunii, sau adorarea unei ființe umane, a unui animal sau a unui om drept. Toate acestea sunt forme de politeism și necredință, iar cel care moare în această stare, va avea parte de ședere veșnică în focul Iadului.

Allah a trimis numeroși Profeți și Mesageri

pentru a ne vesti scopul existenței noastre în această viață și țelul vieții. Mesajul tuturor Mesagerilor a fost unul singur, și anume Mesajul Islamului și chemarea la adorarea Creatorului Unic, fără a-I atribui niciun partener. Cu toate acestea, au existat cei care au denaturat și au alterat ceea ce fusese adus de către Mesagerii anteriori. Prin urmare, Allah l-a trimis pe încheietorul Mesagerilor, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și i-a pogorât lui ultimul Mesaj pentru întreaga umanitate, și anume Nobilul Coran. Există numeroase dovezi raționale și științifice care atestă faptul că Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah și că este singura Carte care nu a fost supusă denaturării sau alterării. Allah ne-a înștiințat în Coran că nu va accepta de la om o altă religie în afara Islamului și că toți Mesagerii au avut același Mesaj: chemarea la credința în Unicitatea Creatorului și adorarea Lui, Unicul, fără a-I atribui niciun partener. De asemenea, Allah ne-a înștiințat în Coran că pentru credincioși există un Paradis și o fericire veșnică, și că există un Foc și o osândă dureroasă pentru cei care au adorat pe altcineva în afară de Allah sau au refuzat să primească Islamul.

Ceea ce deosebește Islamul de celelalte religii este faptul că musulmanii sunt singurii care pot prezenta dovezi raționale și adevăruri științifice, bazându-se pe surse de cunoaștere demne de

încredere, pentru a demonstra că Nobilul Coran, pe care îl dețin în prezent, este Cuvântul lui Allah Creatorul, Preaslăvitul, ferit de orice modificare și denaturare.

Nobilul Coran este Cartea pe care Allah a revelat-o profetului Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), prin care a provocat omenirea, de mai bine de paisprezece secole, să aducă ceva asemenea lui sau măcar o singură Sură asemenea lui, însă aceștia au fost neputincioși. Această provocare a rămas deschisă până în zilele noastre, fără ca cineva să fi putut aduce ceva care să-l egaleze în elocvență, expresivitate, caracter miraculos și legiferare. Și, cu toate acestea, nimeni de-a lungul veacurilor nu a fost în stare să aducă ceva asemenea lui sau măcar apropiat. Caracterul miraculos al Coranului nu se regăsește doar în limbajul său, care a atins apogeul elocvenței și al clarității, ci se extinde pentru a cuprinde evidențe logice și științifice care confirmă faptul că este Cuvântul lui Allah. Prin urmare, de vreme ce Nobilul Coran cuprinde dovezi clare care probează faptul că este Cuvântul lui Allah, atitudinea rațională și logică este credința în el și urmarea a ceea ce se regăsește în cuprinsul său, în loc de a se baza pe alte scripturi care au fost afectate de intervenția umană în compunerea lor.

Așadar, mintea sănătoasă ne conduce la

concluzia că Cuvântul Creatorului, Cel Care a creat Universul și i-a perfecționat sistemul, este cea mai veridică sursă pentru cunoașterea Adevărului, iar atunci când regăsim în Coran acest miracol lingvistic, adevărurile științifice și legislația integrată, pe lângă păstrarea sa nealterată de-a lungul veacurilor, acceptarea faptului că este Cuvântul lui Allah devine inevitabilă.

Prin urmare, credința în cele revelate în Coran nu este doar o opțiune bazată pe credință, ci este o decizie rațională ce se aliniază cu logica căutării adevărului.

Allah Preaînaltul a clarificat în Nobilul Coran că El nu ne-a creat în zadar, ci ne-a creat pentru a-L adora pe El.

Și Allah ne-a înștiințat în Coran că această viață lumească este o simplă etapă temporară care se va sfârși în curând, însă viața cea adevărată și veșnică va fi în Viața de Apoi, când dreptcredincioșii vor intra în Paradis, iar necredincioșii în Foc.

Creatorul Care ne-a creat din neant este, fără îndoială, Capabil să ne readucă la viață după moarte, iar în Semnele lui Allah din Universul înconjurător suntem martori la o dovadă concretă a Puterii Sale infinite de a reînvia ceea ce a fost mort. Căci, după cum Allah face să iasă focul din copacul verde, face să iasă recoltele și roadele din pământul sterp și îl creează pe prunc în pântecul

mamei sale dintr-o picătură, tot astfel, El – Lăudat fie Numele Său – este Capabil să îi Învie pe morți și să îi scoată din mormintele lor pentru răsplată în Ziua Judecății. Căci Allah este Atotputernic și ar fi o nedreptate și o tiranie ca viața celui nedrept și a celui nedreptățit să se sfârșească fără socoteală sau răsplată.

Omul s-ar putea întreba: de ce Islamul și nu o altă religie?

Cea mai mare însușire care îl diferențiază pe om de celelalte creaturi este mintea, a cărei funcție este gândirea și căutarea adevărilor.

Islamul este o religie care merge în concordanță cu rațiunea sănătoasă și cu natura înnăscută a omului, întrucât oferă răspunsuri logice la marile întrebări existențiale: De ce ne aflăm aici? Care este scopul vieții noastre? Și care este destinul nostru după moarte?

Iar Islamul se bazează pe adorarea exclusivă a Creatorului și pe mărturisirea că nimeni nu este demn de a fi adorat în afară de Allah. Aceasta este prima mărturisire și este temelia Credinței în Islam, iar sensul ei este că nimeni nu este demn de a fi adorat întru dreptate în afară de Allah, Unicul.

Această mărturisire de credință cuprinde:

„Tauhid”: este Credința într-un Dumnezeu Unic, Demn de a fi adorat, fără a avea niciun asociat, niciun fiu și niciun egal.

Disocierea de politeism înseamnă negarea tuturor idolilor și a zeităților făurite de către oameni.

Islamul face obligatorie credința în toți Mesagerii, de aceea musulmanii cred, așa cum Allah ne-a înștiințat în Coran, că Profetul Iisus (Pacea fie cu el) este robul și mesagerul lui Allah, și nu fiul lui Allah, întrucât Allah este Preamăreț și nu se cuvine ca El să aibă o soție sau un fiu, căci El este Independent de aceștia și de orice altceva. Allah ne-a înștiințat în Coran că Iisus a fost un profet căruia El i-a acordat numeroase miracole și pe care l-a trimis să-și cheme poporul la adorarea lui Allah, Unicul, fără niciun asociat. De asemenea, am fost înștiințați că Iisus nu a cerut niciodată oamenilor să îl adore, ci el însuși îl adora pe Unicul Dumnezeu, Creatorul său. Așadar, dacă dorești să fii un credincios în Iisus într-un adevăr, în modul plăcut lui Allah, trebuie să intri în Islam.

Allah ne-a înștiințat în Coran că Iisus a poruncit poporului său adorarea lui Allah, Unicul, și i-a avertizat împotriva asocierii.

Oare este logic ca cel înzestrat cu înțelepciune să adore o creatură asemenea lui, căreia îi este foame și sete și care nu are puterea de a îndepărta moartea sau de a se feri de vreun rău?! Cum îl poți adora, omule, pe Iisus, fiul Mariei, de vreme ce el era o ființă umană care avea nevoie de hrană și de

băutură și se îndrepta către Creatorul său prin rugăciune?! Oare poate rațiunea să conceapă că Cel Divin Se roagă Lui Însuși?! Oare nu este Allah Cel caracterizat de Măreție, Unicul în Perfecțiunea Sa, Cel fără de asemănare și fără de egal? Și oare nu se află întregul Univers sub Puterea și Stăpânirea Sa? Cum se poate concepe ca Creatorul Cerurilor și al Pământului să Se coboare pentru a Se naște ca un prunc, iar apoi să Se predea creației Sale pentru a fi răstignit? Cei care sunt răstigniți și uciși sunt oamenii muritori, însă Creatorul este Cel Viu, Care nu moare, Cel Atoatesușținător, pe Care nu Îl cuprinde nici ațipirea, nici somnul. Oare nu este parte din Perfecțiunea Măreției și a Majestății Sale să fie mai presus de acestea?

Allah ne-a informat în Nobilul Coran că toți Mesagerii au venit cu un singur Mesaj, care se rezumă la chemarea popoarelor lor la adorarea numai a lui Allah, Unicul, fără a-l face niciun asociat. Însă, de-a lungul timpului, unii au denaturat acest Mesaj veșnic, stingând astfel lumina monoteismului adusă de către Profeți. Prin urmare, Allah l-a trimis pe ultimul dintre mesageri, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și a pogorât asupra lui Nobilul Coran pentru a reînnoi Mesajul monoteismului care fusese adus de către toți Mesagerii de dinaintea sa.

Și, în cele din urmă, îți spunem, omule:

Islamul este religia rațiunii și a firii înnăscute, fiind singura religie pe care Creatorul cel Mare a rânduit-o pentru omenire; de aceea, se impune ca fiecare persoană înțeleaptă să ia inițiativa acceptării Islamului, și aceasta prin a crede în Allah ca Domn, în Islam ca religie și în Mohammed ca Mesager. Aceasta nu este o chestiune care rămâne la latitudinea omului și după libera sa alegere; întrucât, în Ziua Judecării, el va fi întrebat despre răspunsul pe care l-a oferit Mesagerilor. Dacă el a crezut în ei, va fi răsplătit cu cel mai mare succes și izbândă; iar dacă, dimpotrivă, nu a crezut și a negat Mesajele Divine, el va avea parte de o pierdere vădită.

Dacă tu cauți fericirea adevărată în această viață și salvarea în Viața de Apoi, atunci să știi că cea mai măreață decizie pe care o poți lua în viața ta este aceea de a accepta Islamul. Nu trebuie decât să rostești aceste cuvinte cu o inimă sinceră și plină de credință: „Aş hadu an laa ilaha illa Allah ua aş hadu anna Muhammadan rasulullah.” (Mărturisesc că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este mesagerul lui Allah), apoi să începi să înveți religia ta și să împlinești cele presupuse de cele două mărturisiri de credință, prin credința în Allah și în Mesagerul

Său și prin respectarea pilonilor Islamului.

Spune-o acum și nu ezita; căci moartea poate veni pe neașteptate. Nu amâna o decizie de o asemenea importanță, nu-l lăsa pe diavol să te abată de la urmarea binelui, fii curajos și începe-ți drumul către lumină și călăuzire.

Ia decizia acum și începe o viață nouă, plină de pace și împăcare.

„Aş hadu an laa ilaha illa Allah ua aş hadu anna Muhammadan rasulullah.” (Mărturisesc că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este mesagerul lui Allah).

10409v2, . - . 0/0v/2.26

